

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

VOOR

DAGBLAD

DE

STAD GRONINGEN

EN OMMELANDEN.

Bij deze COURANT wordt een BIJVOEGSEL gratis uitgegeven.

BOODSCHAP VAN ONDERWYJS van de Provincie Groningen aan de Edele Eerste Kamer der Staten-Generaal, des morgens op 8 April 1836, in de Eerste Openlijke Vergadering van het Departement Groningen der Nederlandsche Maatschappij: *Ten bevestiging van de Nijverheid*, op den 6 dezer maand, welke zoo belangrijk was voor de Stad en Provincie, en welke zoo algemeen bevalden heeft, niet zal gedrukt worden, zoo meent hij aan de lezers der Groninger Courant geene ondiens te doen, met daaruit eenige herinneringen mede te deelen.

T. van der Werf, Secretaris.

(Zie de Groninger Courant van 19 Maart 1836.)

HERINNERINGEN AAN EENEN BELANGRIJKE EN GEVOELRIJKE AVOND.

Daar de Heer dezes tot zijn leedwezen vernemen, dat de Rederijdering van den Heer H. O. Kist, gehouden in de eerste openlijke Vergadering van het Departement Groningen der Nederlandsche Maatschappij: *Ten bevestiging van de Nijverheid*, op den 6 dezer maand, welke zoo belangrijk was voor de Stad en Provincie, en welke zoo algemeen bevalden heeft, niet zal gedrukt worden, zoo meent hij aan de lezers der Groninger Courant geene ondiens te doen, met daaruit eenige herinneringen mede te deelen.

De Redenaar begon met te zeggen, dat hij zich te zeer vereerd gevoeld had door het verzoek van het Departement, dat hij de eerste openlijke Vergadering van het Departement eene Rede te houden, dat hij dat verzoek zoude hebben kunnen weigeren. Het vinden van een onderwerp voor deze Vergadering was hem minder moeilijk voorgekomen, daar een historisch tafereel van hetgeen in deze Stad en Provincie, van de vroegste tijden af, vooral door de wijsheid en krachtvolle werkzaamheid van de Heeren der Stad, gedaan was, ter ontwikkeling der Nijverheid, hem een onderwerp voor dezen kring was toegeschenen. Dit onderwerp was in zijn oordeel te ruim, om in eens behandeld te kunnen worden, weshalve de Redenaar zich voor dienaar alleen zoude bepalen bij eenige vlugtige trekken van hetgeen in dit Gewest, maar voornamelijk in onze Stad, was geschied, met betrekking tot de Landbouw, tot Koophandel en Zeevaart, en wat de Fabrieken en Handwerken betrof, tot de Boekdrukkerij in deze Stad. Wat den Landbouw aangaat, zoo bepalde de Heer Kist zich hierop, in dit gedeelte zijner Redevoering, bijzonderlijk tot hetgeen er, van de vroegste tijden, was voorgevallen, ten aanzien: 1) van de hoogste veenen, 2) van het afslappen van meren, het graven van kanalen, en het aanleggen van wegen langs dezelve, en 3) van het indijken van polderlanden.

Wat de hoogste veenen betrof, zoo schetste de Redenaar de aloude gesteldheid des lands, vooral aan de noordzijde der Stad, alwaar voorheen, zelfs tot aan de Munstersehe gronden, uitgestrekte woeste velden, moerassen, veenen en onbebouwde gronden lagen; alsmede het gebruik en nut, hetwelk men oudtijds had van deze uitgestrekte velden en vooral van de veengronden. Hierbij werd gewaagd van den tijd, wanneer men het eerst begonnen was het veen te beboekweiden, en wanneer men, schoon een weinig vroeger, nadat de bosschen meer en meer waren begonnen te verdwijnen, uit de veenen had geleerd, om hier en daar, allep ter voorziening in de behoefte aan brandstof, turf te graven, voorts, op welke wijze en op welke plaatsen begonnen was in deze Provincie de veenen, die voor het grootste gedeelte der bevoeding waren geweest der kloosterlingen, regelmatig aan de spie te brengen en den ondergrond der landbouw toe te bereiden. Hiervan waren van lieverlede afzettingen de kerkdorpen *Hogezand, Windermer en Lela, Sappemeer, Munster, Feendam, de Oude en de Nieuwe Peelt, A.* met dertig ander veenlanden en veengronden.

Wat het droogmaken der meren en het aanleggen van vaarten en wegen langs dezelve, zoo herinnerde de Redenaar, onder anderen, aan het afslappen, in 1514, van het *Sappemeer*, ook het *Duislemer* genoemd, welks diepte meerendeels van 16, 14 en 12 voeten, en het graven van een vaart van 460 roeden door hetzelfde, welke vaart vervolgens tot Zuidbroek, en later, in 1653, met eene uitbreiding tot Noordbroek was verlengd. Voormaals liep de groote en eenige weg, van het *Peeld* naar de Stad, over *Slochteren* en *Colham* en over den verdere, met een groot aantal meengroep bestaande weg over *Scharmer* en *Harkstede*. Sedert het droogmaken der meren, welke werden voortgezet naar *Wiersteden*, en van daar naar *Wiersteden*, voorts naar *Feendam* en *Wiersteden*, de *Pekel A.* en de *Pekel B.* goede en bruikbare wegen langs dezelve, en werden er schuilen tot de droogmaking der landpolderen en tot vervoer van hunne landproducten, aangelegd. De Redenaar stelde wederom over de vaarten naar *Delfzijl*, *Slochteren*, *Stadum*, *Uitreu*, *Uitendijk*, *Wiersteden*, *Streebosch*, *Fieliet* en andere gemeenten, welke alle, behalve die naar *Dijkshoorn*, van welke reeds in 1564 het plan in de Stadsbesluiten voorkwam, en de uitwerking ook nog in de 16de eeuw had plaats gehad, dagteekenden van omstreeks het midden der zeventiende eeuw. Zij werden alle op Groningen aangelegd, waardoor den landbouwer de beste gelegenheid werd gegeven, om zijne granen ter markt te brengen, zijn vee af te schepen, en al de voortbrengelen van zijn land, waaraan hij verkoos, ook naar Holland en buitenslands te verzenden. Werden de veenen op het Stads-kanaal thans nog bij voortdurende vergraven en het aanleggen van nieuwe dorpen en landen nog steeds voortgezet, zoo werd ook het genoemde kanaal, alle jaren, in de richting van *Ter Apel*, tegen de Munstersehe gronden gelegen, nog verder opgelegd, in voege dat, met ettelijke jaren, die natuurlijke oever van onze Provincie zoude worden bereikt. Tusschen den Bisschop van *Munster* en de stad *Groningen* was reeds in 1483 over het aanleggen van een vaart een overeenkomst gesloten, zijnde er nader, in 1653, tusschen de twee Regeringen verstaan, dat men eene gracht naar elkander toe zoude graven, beginnende van elk der beide steden. Er was toen ook reeds van de zijde van *Munster* een kanaal begonnen, hetwelk heden nog bestond, maar, door tusschenkomende omstandigheden, niet was vervolgd. Dit kanaal werd nog vermeld in het Stadsb. van den 11 October 1737, en was door de Regering nimmer uit het oog verloren, hebbende zij, zelfs in 1740, nog pogingen in het werk gesteld, om dat geooite plan tot stand te brengen.

En eindelijk, wat het bedijken en inpolderen van onze, uit den Dollard en de Noordzee aangespoelde, kwelderlanden betrof, zoo werd ons een kort tafereel opgehangen van de aloude bedijkingen, welke in dit Gewest in vroegere eeuwen had den plaats gehad, en aangewezen de sporen van oude zeedijken, welke onze vroegste dijbrieven uit de dertiende eeuw vele eeuwen in ouderdom te boven gingen; maar meer bijzonder van die indijkingen, welke in de 16de eeuw en vervolgens tot op onze tijd waren geschied, waardoor duizenden hondertallen van de heerlijkste teeldden van de golve en ommekeerend en aan onze zijtge landbouwers geschonken waren, terwijl zij het bestaan hadden gegeven, aan enige welvarende dorpen. Verscheidene bedijkingen werden hier genoemd, als, in het Oldambt, die van 1545, waardoor de buitenlanden van *Zuid- en Noordbroek* waren gewonnen; die van 1597, betreffende *Scheemderweg*; die van 1626, waardoor *Scheemderweg* werd gewonnen; die van 1636, welke aan de *Nieuwe Beerta* het aanzijn gaf; die van den *Kraanpolder* in 1695, van *Midvolderhamrik* in 1701, van den *Stadepolder* in 1740, van den *Oostvalderpolder* in 1769, en van den *Finsterpolder* in 1819. Van de bedijkingen in de Ommelanden, schonen aldaar de dijkken veel ouder schenen te zijn, werden hier alleen genoemd die van 1637 en 1717, alsmede de hekking van den *Noordpolder* in 1811 en van den *Uithuizerpolder* in 1827. Onder de bijzonderheden der indijkingen werden wij hemmerd aan den *Stadepolder*, in 1740, voor rekening der Stad *Groningen* bedijkt, beploegd en bezaaid, hebbende daarvan de vruchten ook zelve geogenst, en te *Amsterdam* en *Rotterdam* laten verkoopen; alles met dien voordaeligen uitslag, dat, uit de opbrengst van het eerste jaar, niet alleen de kosten der geheele bedijking bestreden zijn, maar ook daarvan nog eene som van ruim 4852 gl. is overgehouden.

Uit eene korte vergelijking van den toestand des landbouws, in den ouden tijd,

met dien van latere dagen, ontwikkelde de Spreker de grootere voordeelen, welke deze aanzienlijke tak van Nationale industrie in onze dagen opleverde, hetzij men lette op de verbeteringen, welke er gebracht waren in de bemesting der landen, in de teek der onderscheidene granen, in de behandeling der hooi- en weidelanden, in het planten van verschillende boomsoorten, in het kweeken van hakbont, in het ontginnen van woeste gronden, en wat hier meer zij, hetzij men lette op de uitgebreide kennis, ten aanzien van de voorttelling, de behandeling, de verwerking en de afzetting der landprodukten, waarvan de grondstof in ons Gewest in ruime voorhanden was, en, naar mate die fabrieken vermenigvuldigen, ook nog meer en meer konde worden aangekweekt; hetzij men eindelijk lette op de middelen, om de landprijzen van den akker te weren, of op de werktuigen, welke onze leefwijze, ten behoeve van den landbouw, had uitgevonden of uit vreemde landen had overgenomen, waarvan welke te daver stede zich eenenrijke en fraaije verzameling bevond.

Bij deze gelegenheid reikte de Redenaar, uit naam der Maatschappij, met een korte aanspraak, een zilveren medaille uit aan onzen verdienstelijken stadsgenoot, *HARMANNUS VAGER*, wegens het tijt vinden en verveerdigen van eenen deukbilde zeef, om het kookzaad in éénen van alle onreinheid te zuiveren, hem toegekend bij Besluit van den 5 Junij 1836.

In het tweede stuk der Redevoering werden *Handel en Zeevaart* kortelijk ontwikkeld, en eene vergelijking daargesteld tusschen onzen tijd en de vroegere eeuwen, toen de koopman nog zelf de kar of het schip, met zijne waren beladen, verzende, en de handeldwegen te lande en te water nog waren afgebakend, om dezelve, door zwaardere strafwetten, boven anderen, te beveiligen tegen den aanval van magtige burgbewoners, of tegen de plundering van zwerwende rooverbenden, die het reizen, gedurende vele eeuwen, bij de magteloosheid van het openbaar gezag, zoo gevaarlijk maakten. Reeds in de negende eeuw liepen er drie groote landwegen uit deze oorden; de eerste naar *Oldenburg*, *Jever* en *Oostvriesland*, de tweede naar *Munster*, en de derde over *Staverden* naar *Keulen*. Dit verschietende oude oorkonden werd opgegeven de richting van handel en scheepvaart, langs de kusten der Noordzee, op de Elbe, de Wezer, de Ems, den Rijn, en andere stroomen; voorts op Engeland, de kusten van Vlaanderen, en vooral op de Oostzee. *Groningen* schijnt, reeds in de eerste helft van de dertiende eeuw, een gewigtig deel te hebben genomen in den handel op *Gothland*, zoodat, in eene oorkonde van 1229, opgericht over zekeren twist tusschen den Vorst van *Smolensk* en de kooplieden van *Riga* en *Gothland*, en waarbij de partijen, de *Grote* en *Kleine* handelenkomst van eenige aanzienlijke handelaren, werden betrekking, onder de laatstgenomden mede twee uit *Groningen* worden genoemd. Voorts was deze Stad, reeds ten jare 1284, lid van het beroemde en magtige Hanzeverbond. Eindelijk bestond er nog eene levendige handelsbetrekking, zelfs sedert vroegere tijd, tusschen *Groningen* en *Keulen*. Onze kooplieden bragten hunne Vriesche paarden en ossen daar ter markt, en kwamen, met wijn en Duitsche goederen beladen, van den Rijn terug. In 1261 dreeven de Keulenaars eenen belangrijken handel in de paarden uit deze streken, welke destijds in *Duitschland* bijzonderlijk gezocht waren.

De Groningsche vaarten en muften niet alleen, welke in oorkonden van de twaalfde eeuw, en in de *Groninger Geschiedenis*, en ook op eenen kaart van 1557, met zich aanmelden aan de *Chartes* van den Koning van Engeland van 1557, van den Hollandschen Graaf *JAN I* van 1598, en van meer anderen, welke den vrijen handel, met het geest van vele voorregten, aan de Groningers verleenend, getuigen voor de oudheid van den handel dezer Stad. Dit doen ook de *Freymarkten*, welke hier gesloten werden, wanneer het Vredekrans braken hare poorten werd opengezet, om de vreemde kooplieden, onder beveling van hetzelfde, met hunne waren naar *Groningen* reizen, en welke zoo oud zijn, dat zich derzelver eerste instelling in den grijsen voortijd vesten. Onze vragepaarden- en veemarkten werden aangehaald, en ten aanzien van de ossen uit dit Gewest de bijzonderheid vermeld, dat de Stadsregering, in het laatste gedeelte der zestiende eeuw, gewoon was, jaarlijks, aan den *Stadpolder-Kamer* van *Amsterdam*, *Groot van Amstel*, *bevoelden*, aan *PRINCEBET DE BRUXELLES*, *CL. ASSONVILLER*, *CHARLES GRAVER*, ook aan den beroemden *VIGLIUS VAN ZUICHEM* en andere Heeren, in Brussel en elders wonende, elk een of twee ossen ten geschenke te zenden, zijnde er van die Heeren nog verscheidene bijriven van dankzegging, op den jare 1569, onder de Archiven dezer Stad aanwezig.

Bij de vergelijking tusschen den vroegeren handel en scheepvaart, werd ook opgegeven, hoe de graafhandel, welke voormaals bijna uitsluitend van hier op *Amsterdam* en *Rotterdam* werd gedreven, van omstreeks het midden der vorige eeuw ook onmiddellijk op Engeland, Brabant en andere landen werd gevoerd; en hoe de scheepbouw, met onze zee- en schipvaart zoo nauw verbonden, in deze Provincie dermate was toegenomen, dat er thans, zelfs binnen de muren onzer Stad, fragatillen van ruim 400 tonnen, en barkschepen of koffien van 110 lasten werden gemaakt en naar zee gezonden.

Het derde en laatste gedeelte handelde over Groningsche boekdrukkerijen, welker vestiging in deze Stad op ver na zoo oud niet was, als in vele andere vaderlandsche steden en waarschijnlijk niet vroeger, dan van het begin van 1595; ten ware men vertrouwen mogt op eene aanhaling van *SOBOTANUS*, die, in zijne *Geschiedenis van Friesland*, een oud *Chronyckken* vermeldt, dat in 1536 te *Groningen* gedrukt zoude zijn, doch waarvan men tot dus ver geen spoor heeft kunnen vinden; zoodat er of in het jaar of in de plaats van den druk vermoedelijk eene vergissing staat. Ten minste werd het werkje van *CORNELIUS KEMPIUS*, over *Verscheiden Groningerland*, schoon in *Groningen* geschreven en aan onze Stadsregering opgedragen, ten jare 1586, nog te *Keulen* gedrukt, en zelfs de *Kerkopende der Provincie*, den 27 Februarij 1595, door den Stadhouder *WILHELM LUDWICH van N.* en onze Ge-deputeerde Staten gegeven, heeft men toen nog in *Franker* laten drukken. De eerste Groninger drukker, die voorkomt, was *GERHARD KETEL*, en het eerste werkje, dat men met zekerheid kan zeggen te *Groningen* gedrukt te zijn, is dat van *UNBO EMMIUS*, tegen de leer van den arts *David Joris* (behoorende tot de sekte der *Wederdoopers*), zijnde hetzelfde uitgegeven, met een opdragt aan de Regering, in het jaar 1597. Wij ontvingen tevens een kort opgaaf van de bekende Groningsche oudste drukken, en een schets van den achterlijken toestand, waarin de drukpers hier nog lang moest gebleven zijn; maar te gelijk ook van de groote vorderingen, welke zij, sedert het midden der vorige eeuw, en vooral sedert de laatste veertig jaren, in deze Stad zoude hebben gemaakt. Thans bestonden hier tien boekdrukkerijen in getal, welke te zamen hadden 53 persen, onder welke zich acht nieuwerwetsche of ijzeren bevonden, terwijl er daarenboven drie steendrukkers waren, werkende met vier gewone persen en eene ijzeren pers. Ten aanzien van het gebouw, waarin de drukkerij werd uitgeoefend, was er zeker in deze Provincie geen, en in ons Vaderland zeer weinigen, die in fraaiheid gelijk stonden aan dat van den Heer *OUKENS*, gelegen aan de beplante Ossenmarkt. Overigens kwamen hier te *Groningen* thans van onderscheidene drukkerijen uitnemend wel gedrukte werken in het licht, welke, ten aanzien van de zuiverheid, den smaak en het versahiet van letters, de zindelijkheid en netheid van druk, en de helderheid en deugzaamheid van papier, boven de meeste vaderlandsche drukkerijen mochten aijnruipen. Men was thans ook bezig op de drukkerij van den Heer *OUKENS* met de *Stadtypen*-drukken, zijnde dit eene uitvinding; welke de Franschen aan *Dijon* toegeschreven en in het j. 1795 plaatsten, doch waarvande het vaderland beweerde was, aan eenen *Duitscher*, *JOHAN MÖLLER*, Predikant bij de Hoogduitsche Gereformeerde Gemeente te *Leiden*, en teende in 1710 overleden, toe te behooren. Eene korte beschrijving van deze uitvinding, van eenen drukken draagt den Redenaar als een zelfden tot de uitvinding van eenen latere uitvinding, die mede tot den ooyang der drukkerijen behoort, onaanvaardig, dat de *Congrevische* drukken, welke in *Groningen* tot dus ver nog alleen, maar met het beste gevolg, werden uitgegeven. Over deze uitvinding van den Engelschen Baronet Sir

WILLIAM CONGREVE, aan wien men ook de uitvinding der zogenoemde *Congrevische* suurvijlen toeschrijft, werd verder gesproken, en daarbij een uitleg gegeven van deze soort van drukkerij, welke proeven in 1824 het eerst in het licht kwamen, zijnde de kunst in 1823 uitgevonden. Hierop werd vermeld, dat de zogenoemde *Guillockerwerk* bestond, zijnde hetzelfde een soort van Engelsche uitvinding, welke vervolgens op de Congrevische drukkerij was toegepast en daarin verbeterd. De heer J. A. Ooms, in wiens werkplaats alles, wat tot de Congrevische drukken, met het Guillockerwerk, behoort vervaardigd wordt, had reeds van de Maatschappij, in 1833, eene zilveren Medaille ontvangen, wegens zijne ingezondene proeven van Congrevische drukken, als een blijk van *Guillockerwerk* en te verdere aanmoediging, en het was bij Besluit van den 5 Junij 1838, dat de Maatschappij hem weder haren zilveren eerenpenning toekende, en wel wegens zijne overgegevene proeven van verbeterde Congrevische drukken, omtrent welke de Maatschappij, na een onderzoek, dit oordeelde: „dat deze proeven zeer bijken dragen van Congrevische „en daarbij zeer goed zijn uitgevoerd, bijzondert het graveer- en guillockerwerk. Ten slotte werd de Medaille met eene korte aanspraak aan dezen ouderzuchtlijken stadgenoot overhandigd.

Na de Rede van den heer F. F. H. van der Hooghe, mede de Hoogheer P. H. van der Groot op, en zeide, dat hij, verzocht zijnde, om bij het met jeugdige kracht zich in de beide laatste jaren ontwikkelende Departement Groningen der Nederlandsche Maatschappij: *Ter bevordering van Nijverheid*, eene Bijdrage te geven, gemeend had zich daaraan niet te mogen onthouden, te minder daar hij vernoemde een onderwerp gewonden te hebben, dat in deze dagen de bestaande Nijverheid, te weten: „verkeende „vereischten zijn, die men bij de ontwikkeling der Nijverheid in het oog moet houden, zal derzelve niet schadelijk, maar inderdaad voordelig zijn voor het verrijken „heil des volks.

Met ook dat dit niet minder belangrijk stuk den hoofdpunt moet te deelen, meenen wij onze lezers te verplichten.

De Redenaar begon niet te zeggen, dat in Engeland en Frankrijk de grootste fabrieksteden doorgegens beschouwd werden als de zetels van de grootste zedeloosheid en armoede, en dat, zoo dus de ontwikkeling der Nijverheid eigenaardig gevolgd werd door zedeloosheid en armoede, men deze niet moest ontwikkelen, maar veel eerder tegengaan; maar hij stelde tegen deze over de Nijverheid in het Wupperthal, in Elberfeld en Barmen, bescheid tegen de zelfverrijken, goede zeden en Gods vrucht en als de zetel van allerlei nuttige inrichtingen even goet, als de zetel der zedeloosheid. Hij leidde hieruit af, dat de armoede en zedeloosheid geen noodzakelijk gevolg waren van de ontwikkeling der Nijverheid; maar vandaar is de geheel verschillende wijze van bevordering der Nijverheid in die oorden, de oorzaken van het verschil. In het Wupperthal werd de Nijverheid veel gekansen in de handen, in Engeland en Frankrijk in grote gebouwen, waar mannen en vrouwen en kinderen te samen werkten en de Nijverheid werd voortgedreven, en leide daartoe den regel af, dat de Nijverheid door zedelijke vruchten tot het heil des volks kon worden gebragt, zoo veel indermogelijk is, geschieden moet in de heiden, en alzo de armoede en zedeloosheid hand aan hand moet opgegaan, hetwelk bij de bevordering der Nijverheid in deze Stad, waar eene spinschool was opgericht, op de deelen van het spinnen daar worden leeren, ten einde het in huizen huizen voort te zetten, en de Nijverheid door een der teekopende (van de Nijverheid) te bevestigen en te bevestigen.

De *VOORJAARS-CURSUS* der *ZAKELIJKEN LESSEN* voor de *PROEVENDE LERELINGEN* zal beginnen op Dinsdag, den 2 April 1839.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

De *AKADEMIE* der *WETENSCHAPPEN* zal, op *DONDERDAG*, den 20 Maart, Sprekers: *LECTUR* J. VAN *CLIEFF* en *DR. C. U. J. HUBER*.

VERGADERING van de *LEDEN* der *AKADEMIE* *MINER*, op Dinsdag, den 19 Maart 1839, des avonds te half zeven, in het *LOKAAL* in de *Poststraat*.

De *OPENLIJKE LES* van de *LEERLINGEN* der *AKADEMIE* *MINER* zal, op *DONDERDAG* en *VIJFDAG*, den 21 en 22 Maart 1839, des avonds van 7 tot 9 uren, in het *GEBOUW* der *AKADEMIE*, voor de Leden plaats hebben. Bij dezelve zal, in de Klasse naar het *Lezen* *Model*, geteekend worden naar eene gestoomde groep, voorstellende *OLUF* *BARNEVELD* in zijne laatste oogenblikken. De bepalingen voorts van artikelen 37, 40 en 41 der Wet worden bij deze den Leden herinnerd.

Zij, van de lust zijner oogen en ik het voorwerp van hare liefde, en ontving de gunstige hulp van haar in mijnen hoogen ouderdom.

Hier bedroefde wien ik met mijne Bloedverwanten, en de armen, wier nood ondersteunde, en allen, die haar gul bestaan kenden, zullen met mij dit ver-treuren.

God mij licht verleen, dat ik in den af- en verval van mijn bestaan herleven.

Genade deze tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

GRONINGEN den 14 Maart 1839.

P. J. MONNINGH.

GRONINGEN den 14 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

Den 16 dezer overleed te Emmen (Prov. Drenthe) MARIA ELIZABETH WILKENS, Weduwe SCHMIDT, tot groote droefheid van hare Kinderen en haren aangehuwden Zoon, in den hoogen ouderdom van ruim 77 jaren. Wij namen hare Kinderen:

J. C. WINTERWERP, aangehuwde Zoon.

GRONINGEN den 17 Maart 1839. Heden overleed, alom en gelaten zoo als hij heeft geleefd — mijne geliefde Echtgenoot G. NANNINGA, in den ouderdom van ruim 47 jaren.

ROOV

A. EIKEMA.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

MUNCHEN den 11 Maart.

Het geheim der geboorte van den beruchten *Kasper Hauser* is ontdekt. De gravin von *Altendorff*, geboren miss *Graham*, heeft authentieke documenten ontdekt, die bewijzen, dat hij de zoon was van eenen Oostenrijkschen hoofdofficier en de dochter van eenen Hongaarschen magnaat, beide reeds overleden. Dit werk zal binnen korten tijd worden uitgegeven.

FRANKFORT den 12 Maart.

Het vertrek van den Russischen Grootvorst uit Weenen, waar, volgens de laatste brieven, dagelijks alles aangewend wordt, om hem het verblijf aangenaam te maken, zoude op den 13 dezer bepaald zijn. Tegen het laatste der maand wordt Z. K. H. in de Rijnprovinciën verwacht, van waar hij, naar men verzekert, zijne reis over Holland naar Engeland zal voortzetten. Naar men meldt, denkt Z. K. H. tegen den 7 April te 's Gravenhage te komen.

De vergaderingen der stemgerechtigden, den 7 dezer in de vier hoofdkerken te Zurich gehouden, hebben, in weêrwil van alle daartoe aangewende pogingen, geene andere uitwerking gehad, dan dat het bewust adres van het centraal-committé, waarbij het zich tegen het heroep van dr. *Strauss* verzet, zonder verzachtende wijzigingen is aangenomen.

MAINTZ den 10 Maart.

Op den Rijn zal dit jaar de stoomscheepvaart eene vlugt nemen, welke men voor twee jaren voor onmogelijk zoude hebben gehouden. Voor tien jaren bevoeren slechts drie stoomvaartuigen den Rijn, en thans varen 15 vaartuigen van de Keulsche en 7 van de Dusseldorpsche Maatschappij, de eerste tusschen Rotterdam en Straatsburg, de tweede tusschen Rotterdam en Maintz. Thans heeft ook nog de Nederlandsche Maatschappij aanvraag om concessie tot bevaring van den Rijn van Rotterdam tot Maintz gedaan (tot nog toe voor zij slechts tot Keulen). Zoo zij deze concessie erlangt, hetwelk naauwelijks te betwijfelen is, dan varen dagelijks 34 stoomvaartuigen den Rijn op en af.

VAN DEN MAIN den 13 Maart.

Ook in het koninkrijk Saksen verlangt een groot gedeelte der Roomsche geestelijkheid, dat al de kinderen, uit gemengde huwelijken geboren, naar het rituaal hunner Kerk zullen worden gedoopt, en weigeren zij, in geval van tegenstand, de absolutie; — en schijnt zulks veel moeilijkheid te baren.

KELLEN, bij Kleef, den 13 Maart.

Het bevestigt zich, dat de bataljons van het 17de regiment van linie uit Wezel zijn gemarscheerd, en Maandag te Krefeld aangekomen.

Duizend man zijn aldaar met den staf en het korps muzikanten vooreerst gebleven, en 200 man zijn den volgenden dag naar Gladbach opgebroken. Er hebben dien ten gevolge eenige bewegingen plaats van troepen, uit het Westfaalsche komende, om die uit Wezel te vervangen. Een reiziger heeft gisteren avond deze tijding medegebragt, er bijvoegende, dat de wegen van Krefeld naar Gladbach en naar Wezel met soldaten als bedekt waren.

Ook heeft de generaal von *Borstel*, kommanderende het 8ste Pruisische legerkorps, onlangs eene inspectie-reis langs de grenzen van Limburg gedaan.

Het gerucht, dat twee der bekeude vrouwelijke demagogen in de staatsgevangenis te Wezel zouden zijn, is nog niet bevestigd. Men zegt, dat in deze zaak door de civiele partijen appel is geïnterjecteerd.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 13 Maart.

De zaak der korenwetten is gisteren avond weder in het Lagerhuis ter sprake gekomen, en zal heden weder te berde worden gebragt; doch dezelve boezemt bij lang niet meer dat belang in, als voor eenige maanden. De vurigste bestrijders van de graanwetten erkennen de verslaauwing in den aandrang daartegen, en voorzien dan ook, tot hun innig leedwezen, de afstemming van het voorstel van den heer *Villiers* met eene zeer aanzienlijke meerderheid. Het volk heeft intusschen dezen winter al het knellende van die wetten ondervonden.

Het Lagerhuis heeft eergisteren de aangevraagde sommen voor de marine toegestaan, en gevolglijk het in dienst houden van ruim vierendertig duizend man voor de zeedienst van het Rijk ingewilligd. Sir *R. Peel* heeft hij deze gelegenheid de toenemende noodzakelijkheid betoogd, om de Engelsche zeemagt op eenen ontzagverwekkenden voet te houden, nu die van Rusland, Frankrijk en de Vereenigde Staten zich telkens meer en meer uitbreiden.

De woelingen van de radicalen zijn thans eenigermate bedaard; de inhechtenisneming van *Stephens* heeft goed gedaan, en waarlijk hij is geen *Wilkins*, wiens gijzeling den opstand der V. Staten bevorderde.

De beruchte belhamel in den Kanadaschen opstand, *Papineau*, bevindt zich thans te Havre. Men verneemt, dat onze gezant te Parijs voorschriften aan ons kabinet gevraagd had, ten einde te vernemen, of hij wel een' pas aan P. mogt verleen, ten einde naar de Fransche hoofdstad te komen. *Papineau* heeft intusschen het antwoord niet afgewacht.

FRANKRIJK.

PARIJS den 13 Maart.

Bij het vertrek van den post, was omtrent de nieuwe samenstelling van het ministerie nog niets bekend. Men zegt, dat de Koning niet zal toestemmen, den heer *Thiers* de portefeuille van buitenl. zaken te geven, dan onder voorwaarde, dat in de buitenl. ambassadeurs geene verandering gemaakt worde.

De heer *Guizot* eischt het ministerie van binnenl. zaken, dat hem door den heer *Odilon Barrot* betwist wordt. De heeren *Human* en *Dupin* worden te Parijs verwacht; zoo lang dezen niet zijn aangekomen, blijven de zaken hangende, en de complicatiën zijn nog zeer ver van beëindigd te zijn.

De *Constitutionnel*, het speciale orgaan van den heer *Thiers*, laat omtrent deszelfs denkwijze, betreffende de Belgische kwestie, geen' den minsten twijfel over. Dit dagblad verklaart die zaak door de diplomatie voor onherroepelijk beslist.

Van den 14den. Alle hoop op eene ministeriële reorganisatie met de doctrinair is voor altijd vervlogen. Men kan het als stellig aannemen, dat de heeren *Guizot* en *Duchatel* niet in de nieuwe combinatie zijn begrepen, waarvan de heer *Thiers* het leven en de ziel is.

Wat betreft den heer *Soult*, die niets te maken heeft met deze kuiperijen en geheel persoonlijke drijfveren, deze wil van geene onderhandeling hoegenaamd hooren spreken. Hij blijft vreemd aan de samenstelling van het kabinet, hebbende hij aan den heer *Thiers* tot dat einde volmagt gegeven.

Terwijl het einde van deze steeds toenemende moeilijkheden wordt tegemoet gezien, merkt men in de verschillende ministeriën eene ongewone beweging op. Men heeft sedert de revolutie van Juli niets dergelijks gezien. Het is eene bijna algemeene verhuizing van den eenen kant en ongelooftelijke pogingen van overweldiging van den anderen kant.

(Presse.)

De stad Brussel is bankroet. In 1834 ging zij eene geldleening bij uitloting aan van 4 millioenen of 4000 aandeelen, welke binnen 20 jaren, hetzij te Brussel, hetzij bij de heeren *Rothschild* te Parijs, zouden worden uitbetaald. Op den 31 December verklaarden de heeren *Rothschild* geen geld tot de aflossing ontvangen te hebben. De loten werden te Parijs geprotesteerd en naar Brussel gezonden, waar zij andermaal werden geprotesteerd. De stad heeft de betaling geweigerd. De vreeselijke verliezen, welke door de Belgische bank zijn geleden en de 3 pCt. der geldleening van 1831 bewijzen, hoe weinig vertrouwen België verdient. Eene groote bloeiende stad weigert de betaling van 360,000 francs.

Van den 15den. Alle ministeriële samenstelling met den heer *Guizot* en de Doctrinair is van nu af aan onmogelijk. Men heeft vergeefs gepoogd dien heer, door alle middelen van verleiding, de portefeuille van openbaar onderwijs te doen aannemen; onder anderen is zijnen vriend, den hertog de *Broglie*, de schoone ambassade van Londen aangeboden. De heer *Guizot* heeft de portefeuille van binnenlandsche zaken begeerd en daarop is de combinatie mislukt. Men zegt thans, dat de heer *Guizot* en zijne vrienden voornemens zijn, zich tot de massa der 221 aan te sluiten. Dit berigt heeft onder de coalitie verwarring te weeg gebragt. Men weet niet meer, tot wien zich te wenden; want een ieder deinst om het zeerst terug, of weigert de aanbiedingen der tegenwoordige leveranciers van ministers aan te nemen.

BELGIE.

BRUSSEL den 13 Maart.

(Part. corresp.) De discussie nadert haar einde, reeds is de reserve van den tegenstand begonnen deel te nemen aan de debatten; de beraadslaging is heden levendig en belangwekkend geweest, wat betreft de Scheldevaart, de schuld en de in België geblevene waarden van het amortisatie-syndikaat. De heer *Dumortier* heeft heden vier uren lang gesproken; nadat hij zijne redevoering had geëindigd, werd eene motie nedergelegd, strekkende om al de stukken betreffende de financiële onderhandeling op het bureau te doen deponeren; doch de kamer heeft met 50 tegen 39 stemmen dit voorstel afgewezen, hetwelk eene eerste nederlaag is voor de partij van den tegenstand; want bijaldien de voorslag ware aangenomen, zoude een adjournement onmisbaar daarvan het gevolg zijn geweest, vermits de stukken zouden moeten zijn gedrukt, rondgedeeld en onderzocht. De meerderheid van de kamer is

vermoeid en wenscht de ontkenning van deze moeilijke en langdurende beraadslaging.

De burgerwacht levert nog dagelijks 8 kompagnieën, om garnizoens dienst te doen, en gedurende den nacht partrouilleert dezelve. De *Belge* zegt, dat de studenten van de universiteit zijn vergaderd geweest, om te stemmen over een adres tegen de aanneming van het traktaat. Intusschen, dus vervolgt hetzelfde blad, heeft men hun te kennen gegeven, dat de minste hunner bemoeijingen met de staatszaken het intrekken van de subsidien, die de stad aan de universiteit verleent, zoude na zich slepen.

Van den 14den. De zitting van heden is door een bedroevend voorval gekenmerkt geworden, te weten, door den onverhoedschen dood van den heer *Bekaert* van Kortrijk. Reeds sedert lang hadden de voorstanders van het stelsel van verzet hem met zekerheid onder hunne gelederen gerekend, doch men had van eenen anderen kant op hem gewerkt; hij was een man van besluiteloos gemoed; eerst was hij onzeker geweest, en eindelijk had hij zich voor goed aan de zijde van het ministerie geschaard. In den laatsten tijd hadden zijne lastgevende te Kortrijk het nederleggen ten burele der kamer van een protest tegen het traktaat aan hem opgedragen. Deze omstandigheid was het sein van nieuwe en levendige pogingen, van weerskanten bij hem gedaan. Men wil thans weten, dat zijn dood het gevolg is van de gemoedsaandoening, waarin hij gedurende zes weken heeft verkeerd.

Hier bij komt nog, dat de vertegenwoordiger van Luxemburg, de heer *Mets*, ernstig ziek is, ten gevolge, zoo men zegt, van het verdriet, hetwelk de wending der discussie hem veroorzaakt; de heer *Mets* is een van de vertegenwoordigers, die voor twee of drie maanden naar Parijs zijn geweest, om daar de eischen van België te ondersteunen.

Van den 15den. Ter vergadering van heden scheen de kamer onder den invloed van het noodlottig voorval van den vorigen dag te staan. Dadelijk na de lezing van het proces-verbaal der vorige zitting beklom de graaf de *Merode* het speekgestoelte en stelde voor, dat in de hoofdkerk te Brussel, op opzettelijk verzoek van het bureau der kamer, eene ljkdienst voor den overleden heer *Bekaert* zoude worden gevierd en door de leden der kamer bijgewoond.

Dit voorstel gaf aanleiding tot eene vrij langdurige discussie, daar eenige leden geloofden, dat de betamelijkheid vorderde, dat eerst de familie van den overledene behoorde te worden geraadpleegd. Eindelijk werd hetzelfde door de kamer aangenomen. Een daaropvolgend voorstel daarentegen van den hr *Dumortier*, strekkende om de beraadslagingen te schorsen tot na de ter aarde bestelling van het ontslapen lid, werd met eene groote meerderheid van stemmen verworpen.

De heer *Desmaizieres*, dezelfde, die gisteren juist het woord opvatte, toen het verschrikkelijk voorval voor dien dag aan alle discussie een einde maakte, sprak nu eene redevoering voor het gouvernements-ontwerp uit.

Hij werd op het spreekgestoelte opgevolgd door den heer *Ernst*, gewezen minister van justitie, dezelfde, die met den heer *d'Huart*, even vóór het begin der tegenwoordige discussie, was afgetreden. Hij zeide, dat op al de argumenten van hen, die, in het belang der nationale waardigheid en eer, wilden, dat België niet goedwillig tot eenen staatkundigen zelfmoord zoude besluiten, eeniglijk was geantwoord, dat alle tegenstand onmogelijk was, dat dit gezegde echter door geenerlei gronden door de voorstanders van den vrede *à tout prix* was gestaafd. Ten slotte al de argumenten zijner redevoering nog eens zamentrekkende, zeide hij, dat de tegenstand niet onmogelijk, niet gevaarlijk voor de Belgische nationaliteit, en niet eens ruïneus voor 's lands geldmiddelen zoude zijn.

De heer *Fallon* behandelde meer bepaaldelijk de kwestien der schuld en der Scheldevaart, na echter vooraf nog betoogd te hebben, dat door de aanneming van het traktaat België bloeiend en welvarend zijn zal, en nieuwe vertierbronnen voor zijne nijverheid zal zien openen, terwijl de tegenstand noodwendig leiden zoude tot de verdeling van België, waarvan het ontwerp in de portefeuille der Conferentie ligt. De gevolgen eener weigering waren duidelijk vooruit te zien uit de dreigende taal der Conferentie, die duidelijk Koning *Willem* beloofd heeft, dat zij de hem door haar toegezegde regten zal handhaven.

De heer *Dumortier* voert het woord over een persoonlijk feit, en de heer *Dubus* betoogt, in eene breedvoerige rede, hoofdzakelijk, dat de tegenwoordige kamer niet bevoegd kan worden geacht, om over den afstand van het grondgebied eene beslissing uit te spreken; waarna de zitting omstreeks te 5½ uur gesloten wordt.

(Part. Corresp.) De smartelijke gewaarwording, welke gisteren bij hen, die zich in de Kamer bevonden, algemeen was, heeft zich aan geheel de bevolking van Brussel medegedeeld. De dood van den heer *Bekaert* wordt door al de klassen en standen gelijkelijk betreurd.

Een der afgevaardigden, bekend door zijne overdrevene denkwijze, heeft zich een woord laten ontvallen, hetwelk algemeene verontwaardiging heeft ingeboezemd. Den heer *Bekaert* ziende sterven, riep hij uit: dat is een Godsgerigt! — De omstandigheid, dat het Belgische volk inzien, hoe groot eene weldaad van den Hemel het behoud van den vrede voor België zijn zal, maakt, gelukkig, dien uitroep onschadelijk. Ieder is te wel overtuigd, dat zij, die ons land aan de gevaren en rampen van eenen oorlog tegen Europa, door hunne dwaze hardnekkigheid en onberaden ijver, willen blootstellen, te weinig aanspraak hebben, om voor uitverkorenen des Hemels door te gaan, dan dat men hunne partijders, die handelen overeenkomstig de ware belangen des Lands, in den geest van Hem, die een God van vrede en liefde is, zoude kunnen beschouwen als zich daardoor blootstellende aan hoogere straf. Bij enkele halsstarrige duisterlingen onder de heffe des volks moge veelligt deze onvoorzigte uitroep ingang en weêrklank vinden; het betere en grootste gedeelte betreurt den heer *Bekaert*, als een slagtoffer van den inwendigen strijd zijner eenigzins beperkte inzigten, gepaard aan de warmste zucht voor het heil des lands, en den angst van het vroom geweten, om, hoedanig ook besluitende, veelligt tot deszelfs onoor of benadeeling mede te werken. In allen gevalle zal een gezegde als dit in de kamer geenen invloed kunnen hebben. Maar ook dit geval brenge de meerderheid — die, omtrent de zielloze declamatiën en vervelende herhalingen, op welke de heeren van den tegenstand haar dagelijks onthalen, een geduld betoont, hetwelk de grenzen der betamelijkheid schier te buiten gaat — tot het eindelijk besluit, om zich te doen gelden, en door het afbreken der beraadslagingen een einde te maken aan de zaak, die anders, door onvoorziene, zoowel als voorziene incidenten, meer en meer op de lange baan zoude kunnen geraken.

De heer *Bekaert* is nog bijgestaan door de geneesheeren *Flemnieux*, *Servais*, *Bourson* en *Delstanche*. Deze heeren hebben al de middelen der kunst boproeft; doch in den val zelven is de dood dáár geweest; geen enkel teken van leven heeft zich meer vertoond.

Twee geestelijken, beide leden der Kamer, hebben aan het stoffelijk overschot hunnen zegen bedeeeld.

Met eene vaste stem had de heer *Bekaert* zijne redevoering voleindigd. Aan het slot echter had hij eene drift vertoond, die anders niet in zijnen aard lag, maar nu werd opgewekt door sommigen, die hem, voor zijnen afval van hunne partij, door spottende en bijtende uitroepen, schenen te willen kastijden.

De *Moniteur* besluit zijn artikel over deze gebeurtenis met de volgende verklaring: In den heer *Bekaert* verliest de Kamer een' afgevaardigde vol geweten en ijver, en het vaderland een' burger vol goedheid en rechtschapenheid.

Van den 16den. Ter zitting van heden verklaarde de heer de *Langhe*, dat ook hij te voren tot de partij van den tegenstand had behoord, doch dat juist de argumenten van de redenaars dezer partij, die met geen aannemelijk stelsel voor den dag kwamen, hem overtuigd hadden, dat die tegenstand onmogelijk is, en dat juist daardoor de bevolkingen, welke men behouden wilde, met eenen vijandelijken inval bedreigd werden.

Daarna vatte de heer *Gendebien* het woord op. Hij verklaarde, dat het voor de laatste maal was, dat hij zich in de kamer zoude doen hooren, bijaldien de regering en de kamers, door het aannemen des traktaats, de schande van België voltooiden. Hij was zeer hits en vinnig jegens vorst *Leopold*, door onderscheidene plegtig in zijnen naam genomene verbindtnissen te herinneren, en vervolgens jegens de heeren *Detheux*, *Nothomb*, *Lebeau* en *Rogier*. Onderscheidene malen viel deze laatste hem in de rede, zonder hem echter de volgorde zijner denkbeelden te kunnen doen verleen, of hem een enkel woord te kunnen doen herroepen.

De redenaar onderzocht vervolgens de gevolgen van eenen tegenstand. Men wil, zeide hij, de kamer beangstigen, terwijl diezelfde mannen, die zich thans als de bevredigers van Europa voordoen, in 1831 verklaarden, dat geene Mogendheid België zoude durven aantasten. Welke waarborgen bestaan er, dat de bewoners der afgestane provinciën niet vervolgd zullen worden wegens hunnen eed op de bepaling der grondwet, die eeuwige uitsluiting der Nassaus gebiedt? Het was ongerijmd, om te zeggen, dat men zich, uit vrees voor toekomstige gebeurtenissen, haasten moest, om de Belgische nationaliteit te grondvesten. Alsof men, wanneer staatschokken in Europa dreigen uit te barsten, en wanneer men vreest, dat de Belgische nationaliteit niet geëerbiedigd zal worden, een traktaat, ootterend voor die nationaliteit, behoorde aan te nemen; de Conferentie zelve zoude aan België toeroepen: Gij wilt, dat wij u eerbiedigen, en gij hebt u zelve niet geëerbiedigd! De spreker toont verder aan, dat de afstand van Limburg en Luxemburg de

